

दमितः । इत्यमरः । २ । ७ । ४३ ॥ (यथा, महाभारते । १ । २२२ । ४६ ।
 “तथैवाश्वतरीणाञ्च दान्तानां वातरं हसाम् ॥”
 दन्तेन निर्वृत्तम् । दन्त + “तेन निर्वृत्तम् ॥”
 ४ । २ । ६८ । इति अण् । दन्तनिर्मितम् ।
 यथा, महाभारते । ५ । ४६ । ५ ।
 “रुचिरे रासुनेस्त्रीणां काञ्चनेर्दारवैरपि ।
 अश्वसारमयेदान्तेः स्वास्तीर्णैः सोत्तरच्छदेः ॥”
 दाता । इति संक्षिप्तसारे उणादिवृत्तिः ॥
 पुं, दमनकच्छः । शिञ्चितवृत्तः । इति राज-
 निर्वण्टः ॥ (विदर्भराजपुत्रविशेषः । यथा, महाभारते । ३ । ५३ । ८-९ ।
 “तस्मै प्रसन्नो दमनः सभार्थाय वरं ददौ ।
 कन्यारत्नं कुमाराञ्च त्रीशुदारान् महायशाः ॥
 दमयन्तीं दमं दान्तं दमनञ्च सुवर्चसम् ॥”
 स्त्री, अप्सरीविशेषः । यथा, महाभारते ।
 १३ । १६ । ४५ ।
 “विद्युता प्रथमो दान्ता विद्योता रतिरेव च ॥”
 दान्तिः, स्त्री, (दम + क्तिन् । “अनुनासिकस्थितिः ॥”
 ६ । ४ । १५ । इति दीर्घः ।) तपःक्षेत्रसहि-
 ष्यता । तत्पर्यायः । दमधुः २ दमः ३ ।
 इत्यमरः । ३ । २ । ३ ॥
 दापितः, चि, (दाप्यते स्म इति । दा + षिच् +
 कर्मणि क्तः ।) साधितः । इत्यमरः । ३ । १ । ४० ॥
 धर्मादिना आयत्तीकृतः । इति भरतः ॥ धृती
 इति ख्यातं यस्मै दत्तं स इति रमानाथः ॥
 दक्षितः । इति विद्याविनोदः ॥ शोधितद्रव्यम् ।
 इति नयनानन्दः ॥ दापित इति पाठोऽपि ।
 इति कालिङ्गपुराणोक्तम् ॥
 दाम, [न्] स्त्री, (दीयते इति । दा दाने
 दो अवखण्डने वा + “सर्वधातुभ्यो मनिन् ॥”
 उणां । ४ । १४५ । इति मनिन् ।) यत्रैकस्मिन्
 बहुप्रयत्नयुक्ते अनेकगणवो बन्धन्ते तत् । दाडनि
 इति दो का इति च भाषा । तत्पर्यायः ।
 सन्दानम् २ । इत्यमरः । २ । ६ । ७३ ॥
 रज्जुः । इति दामोदरदर्शनात् ॥ (यथा, भाग-
 वते । १ । ८ । ३१ ।
 “गोप्याददे त्वयि कृतागमि दाम तावत्
 या ते दशाशुकलिजाञ्जनसम्भ्रमाक्षम् ।
 बह्वं निलीय भयभावनयास्थितस्य
 सा मां विमोहयति भीरुपि यद्विभेति ॥”
 माला । यथा, भाषे । ४ । ५० ।
 “क्षमामलबुविलम्बिपिच्छदान्दः
 शिखरशिखाः शिखिशेखरानसुथ ॥”
 दानरि, चि । यथा, ऋग्वेदे । ६ । ४४ । २ ।
 “यः शम्भुविश्रम्भ ते रायो दामा मतीनाम् ॥”
 “रायो धनस्य दामा दाता भवति ॥” इति
 तद्वाक्ये सायनः ॥
 दामनपत्रं, [न्] स्त्री, (दमनो दमनवृक्षस्तस्ये-
 दमिथ्यप्रत्यये दामनं तद्भङ्गनसम्बन्धि पत्रं
 यस्मिन् ।) दमनपत्रनर्तयः । सा चैत्रयुक्तचतु-
 र्दशौ । इति तिथ्यादित्यम् ॥

दामनी, स्त्री, (दामैव । दामन् + स्वार्थे प्रच्चा-
 दित्वात् अण् । “अन् १” ६ । ४ । १६७ । इति
 प्रकृतिभावः । “टिडिति १” ४ । १ । १५ । इति
 ङीप् ।) पशुबन्धनरज्जुः । तत्पर्यायः । पशु-
 रज्जुः २ । इत्यमरः । २ । ६ । ७३ ॥ (यथा,
 हरिवंशे । ६५ । २४ ।
 “कीलेरारोप्यमाञ्चैश्च दामनीपाशपाशितैः ॥”
 दामलिपं, स्त्री, तमोलिपदेशः । इति हेमचन्द्रः ।
 ४ । ४५ ॥
 दामा, स्त्री, (दामन् + “डातुभाभ्यामन्यतर-
 स्याम् ॥” ४ । १ । १३ । इति पक्षे डाप् ।)
 दाम । इति भरतः ॥
 दामाक्षनं, स्त्री, (दामाक्षलम् । पृषोदरादित्वात्
 लस्य नः ।) अन्वादेः पादबन्धनरज्जुः । इति
 हेमचन्द्रः । ४ । ३९ ॥
 दामाक्षलं, स्त्री, (दान्तः अक्षलमिव ।) एक-
 शपाङ्गि बन्धः । अन्वादिपादबन्धनरज्जुः । इति
 हारावली । ६१ ॥ (यथा, भाषे । ५ । ६१ ।
 “ससुः शरीरपरिचारकवाथ्यमाया
 दामाक्षलखलितलोपदं तुरङ्गाः ॥”
 दामोदरः, पुं, (“दमादिसाधनेनोदारा उत्कृष्टा
 मतिर्या तथा गन्धते इति दामोदरः । “दान्ता-
 दामोदरं विदुः” इति भगवद्भक्तान्तम् । यशो-
 दया दामोदरे बह्व इति वा दामोदरः ।
 “दामानि लोकनामानि तानि यस्तोदरान्तरे ।
 तेन दामोदरो देवः श्रीधरस्तु रमाश्रितः ॥”
 इति वा ।) इति विष्णुसहस्रनामभाष्ये शङ्करः ॥
 ५३ ॥ तथा, महाभारते । ५ । ७० । ८ ।
 “देवानां स्वप्रकाशलात् दमादामोदरो विभुः ॥”
 विष्णुः । इत्यमरः । १ । १ । १८ ॥ (दाम रज्जु-
 रुदरे यस्य । श्रीकृष्णः । यथा, महाभारते ।
 १ । १६० । १६ ।
 “दामोदरो भातरसुशवीर्यं
 हलायुधं वाक्वमिदं बभामि ॥”
 यशोदयासौ उदरदेशे दान्ता बह्व आसीत् अतो-
 २स्य तथा नाम । यथा, हरिवंशे । ६३ । १४, २६ ।
 “दान्ता चैवोदरे बह्वा प्रबन्धवदुदखले ।
 यद्विशक्तोऽसि गच्छति तमुक्त्वा कर्म साकरोत् ॥”
 “स च तेनेव नाम्ना तु ह्ययो वै दामवन्धनात् ।
 गोष्ठे दामोदर इति गोपीभिः परिगीयते ॥”
 भूताहृद्विशेषः । इति हेमचन्द्रः । २ । १३० ॥
 (शालग्राममूर्तिविशेषः । तल्लक्षणं यथा, पद्म-
 पुराणे ।
 “स्थलो दामोदरो ज्ञेयः रुद्राक्षको भवेत्तु सः ।
 चक्रं तु मध्यदेशेऽस्य पूजितः सुखदः सदा ॥”
 अस्य अन्वद्विवरणान्तु शालग्रामशब्दे द्रष्ट-
 यम् ॥ काश्मीरस्य नृपविशेषः । यथा, राज-
 तरङ्गियाम् । १ । ६४ ।
 “गतिं प्रवीरसुलभां तस्मिन् सुचक्षिये गते ।
 श्रीमान् दामोदरो नाम तनुस्त्रुरभ्यत चित्तिम् ॥”
 दाम्भिकः, पुं स्त्री, (दम्भेन चरतीति । दम्भ +
 “चरति १” ४ । ४ । ८ । इति टक् ।) वक-

पक्षी । इति राजनिर्घण्टः ॥ दम्भयुक्ते, चि ॥
 (यथा, मनुः । ३ । १५६ ।
 “पापरोम्यभिप्रक्ष्णश्च दाम्भिको रसविक्रयी ॥”
 दाय, ऋ ड दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रा-
 त्कान्तं-सकं-सेट् ।) ऋ, अददायत् । ड, दायते ।
 इति दुर्गादासः ॥
 दायः, पुं, (दीयते इति । दा दाने + घञ् । “आतो
 युक्चिण्यक्तोः १” ७ । ३ । ३३ । इति युक् ।)
 यौतुकादिदेयधनम् । (यथा, महाभारते । २ ।
 ५१ । १ ।
 “दायन्तु विविधं तस्मै श्रेयसु मे गदतोऽनघ ॥
 यन्नाथं राजभिर्दत्तं महान्तं धनसञ्चयम् ॥”
 कन्यादानकाले जामात्रादिभ्यो व्रतभिचादौ
 ब्राह्मणादिभ्यश्च यद्द्रव्यं दीयते तत् । इति
 भरतः ॥ तत्पर्यायः । हरणम् २ । इत्यमरः ।
 २ । ८ । २८ ॥ सोल्लुब्धभाषणम् । विभक्तय-
 पिष्टद्रव्यम् । (यथा, मनुः । ६ । १६४ ।
 “औरसो विभजन् दायं पित्रां पञ्चममेव वा ॥”
 विभागाहर्षणमात्रम् । यथा, तत्रैव । ६ । ७७ ।
 “संवत्सरं प्रतीचेत द्विघन्तीं योषितं पतिः ।
 ऊर्ध्वं संवत्सरात्त्वेनां दायं हृत्वा न संवसेत् ॥”
 दा दाने + भावे घञ् ।) दानम् । इति मेदिनी ।
 ये, ३० ॥ (यथा, मनुः । ८ । १६६ ।
 “अस्वामिना कृतो यस्तु दायो विक्रय एव वा ।
 अकृतः स तु विज्ञेयो व्यवहारे यथा स्थितिः ॥”
 स्थानम् । (दो द्वेदे + घञ् ।) खण्डनम् । इति
 शब्दरत्नावली ॥ लयः । इत्यजयपालः ॥ (ददा-
 तीति । दा + “श्याद्वाघेति १” ३ । १ । १४१ ।
 इति णः । दातरि, चि । इति आकरणम् ॥)
 दायकः, चि, (ददातीति । दा + ण्वल् ।) दाता ।
 यथा । ह्यतारिगतिदायक इति भक्तिरसावृत्त-
 सिन्धुः ॥ (यथाच महाभारते । ३ । १६३ ।
 ३३ ।
 “तावतां गोसहस्राणां फलं प्राप्नोति दायकः ॥”
 दायबन्धुः, पुं, (दाये बन्धुः ।) भ्राता । इति शब्द-
 रत्नावली ॥
 दायभागः, पुं, (दायस्य भागः ।) सम्बन्धिमात्रेण
 सम्बन्धिधनविभागः । पूर्वद्रव्यस्वामिसम्बन्धा-
 धीनं तत्स्वाम्युपरमे यत्र द्रव्यं स्वत्वं तत्र निरूप्यो
 दायशब्दस्तस्य विभागः । एकदेशगतस्यैव
 भूहिरयथादायुत्पन्नस्य स्वत्वस्य विनिगमना-
 प्रमाणाभावेन वैशेषिकव्यवहारानहैतयुग्यव-
 स्थितस्य गुटिकापातादिना यज्जनम् । अथवा
 विशेषेण भजनं स्वत्वज्ञापनं वा । यत्र चैकं
 दासीगवादिकं बहुसाधारणं तत्रापि तत्तत्-
 कालविशेषवहनदोहनफलेन स्वत्वं व्यच्यते ॥
 अथ दायधिकारक्रमे पुंघनाधिकारिणः ।
 तत्रादौ ऋतघने औरसपुत्रस्याधिकारः । तद-
 भावे पौत्रस्य । तदभावे प्रपौत्रस्य । ऋत-
 पिष्टकपौत्रवृत्तपितामहकप्रपौत्रयोः पुत्रेषु
 बह्व तुल्याधिकारः । एषामभावे पत्नी घनाधि-
 कारिणी । तत्रायं विशेषः, पत्नी घनं सुञ्जीत